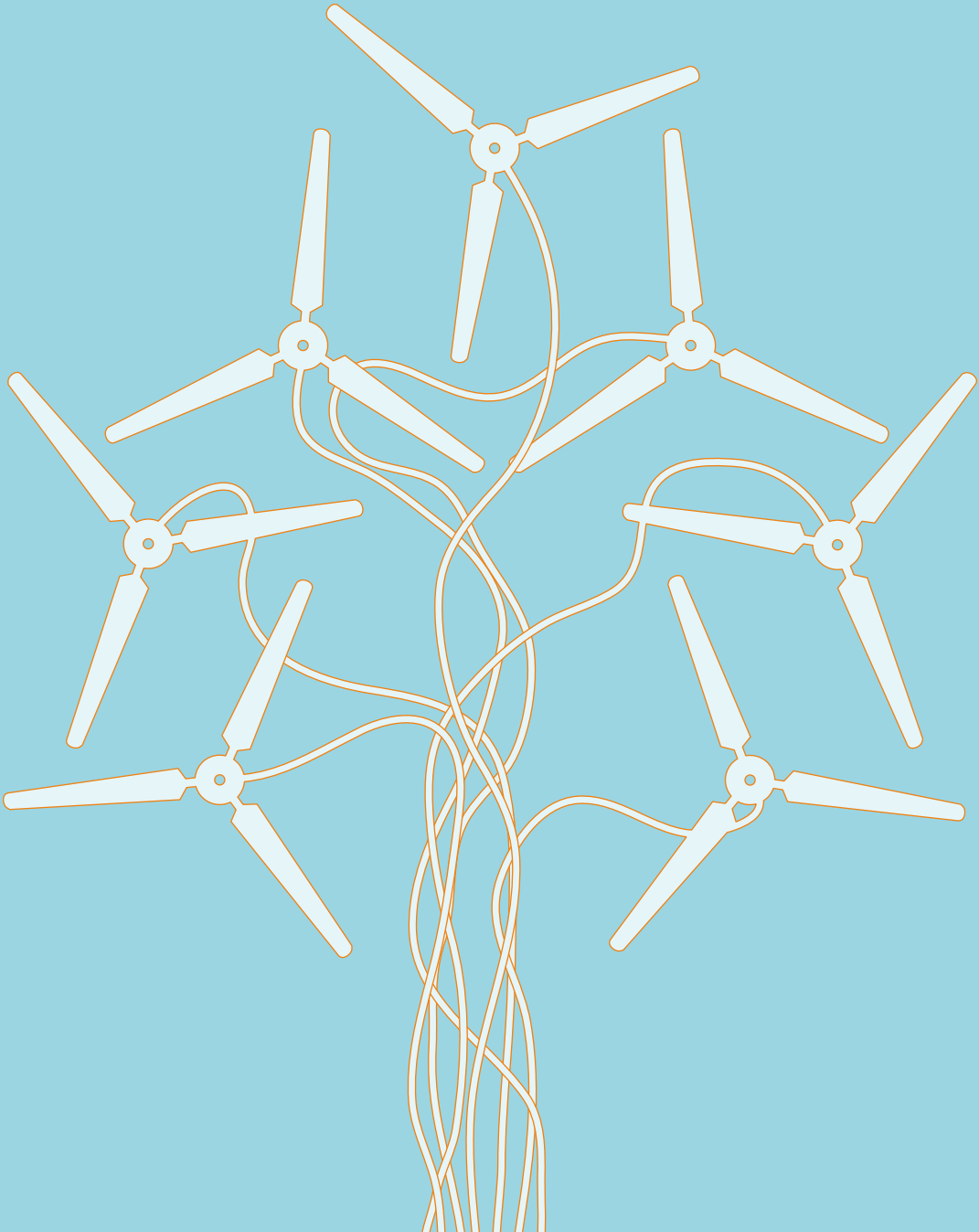

brandnew2008

19 February - 31 March 2008

Bangkok University Gallery
The Art Center, Chulalongkorn University
Tadu Contemporary Art

Curator :

Marianne Maasland

Artists :

Krit Ngamsom

Naruemon Padsamran

Orawan Arunrak

Prateep Suthathongthai

Supapong Laodheerasiri

Theerawat Maysasitthivit

Wasan Thitisakul

โครงการศิลปกรรม Brand New เป็นโครงการที่ดำเนินต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 5 ด้วยความร่วมมือจากหอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, หอศิลป์วิทยนิทรรศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอศิลป์คาอูโดยการสนับสนุนจากสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม และสถานทูตเนเธอร์แลนด์ ประจำประเทศไทย ในปีนี้ได้เชิญภัณฑารักษ์ชาวเนเธอร์แลนด์ Ms. Marianne Maasland เป็นผู้คัดเลือกศิลปิน

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนศิลปินรุ่นใหม่ให้มีโอกาสแสดงผลงานเดี่ยวโดยปราศจากการกำหนดหัวข้อเรื่อง เกิดการแลกเปลี่ยนผู้ชมและผู้สนใจงานศิลปะระหว่างหอศิลป์ที่ร่วมโครงการ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหอศิลป์ร่วมสมัยในกรุงเทพฯ

ศิลปินที่ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ Brand New 2008 ทั้งหมด 7 คน กำหนดการจัดนิทรรศการผลงานเดี่ยวของแต่ละศิลปินจะมีขึ้นระหว่างวันที่ 19 กุมภาพันธ์ - 31 มีนาคม 2551

The Brand New 2008 art project has been organized for the fifth consecutive year with cooperation from Bangkok University Gallery, The Art Centre, Chulalongkorn University and Tadu Contemporary Art. The project is supported by the Office of Contemporary Art and Culture, Ministry of Culture and The Royal Netherlands Embassy, Thailand. This year an Amsterdam-based curator, Ms. Marianne Maasland, is invited to select the artists for this project.

The Brand New Project aims to encourage the new generation artists to express themselves through their solo exhibition without any compulsory themes or framework. This project also focuses on exchanging art enthusiasts and audiences among the collaborating galleries and developing a cooperative network of the art spaces in Bangkok.

This year, seven talented artists were selected to participate in the Brand New 2008. The artists will take turns exhibiting their art works from 19 February to 31 March 2008.

วันแรกของการพบปะพูดคุยกับศิลปิน ฉันรออยู่ในสวนของมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ใครรู้และรอคอยถึงการพูดคุยกับ 3 ศิลปิน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเดือนที่ฉันจะอยู่ในเมืองไทย การพบปะพูดคุยครั้งนี้เป็นไปเพื่อคัดสรรศิลปินรุ่นใหม่เข้าร่วมโครงการศิลปกรรม Brand New อันเป็นโครงการที่จะเปิดโอกาสให้ศิลปินรุ่นใหม่ 7 คนในปีนี้ได้แสดงนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของพวกเขาให้ปรากฏต่อสาธารณชน ในประเทศที่ซึ่งการเป็นศิลปินนั้นเป็นเรื่องห่างไกลจากความง่ายคายมากนัก

เพียงช่วงแรกของการพบปะพูดคุย คำถามมากมายก็เกิดขึ้นกับฉัน อะไรคือศิลปะไทย? ฉันควรจะเข้าใจ ถอดรหัสสิ่งที่เห็นอย่างไร? และฉันจะเลือกศิลปินที่ต้องแสดงงานศิลปะต่อสายตาคนไทยอย่างไร? เนื่องจากทำยที่สุดแล้ว นิทรรศการครั้งนี้จะแสดงที่นี้ "กรุงเทพฯ" ไม่ใช่ "อัมสเตอร์ดัม" พื้นที่ที่ฉันคุ้นเคยจริงๆ แล้วคำถามเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนหน้าที่จะเดินทางมาที่นี่แต่ตอนนี้ดูเหมือนจะค่อนข้างเป็นผลชัดเจนยิ่งขึ้น

วันแรกกับการพูดคุย ฉันตัดสินใจที่จะทิ้งระยะห่างกับศิลปิน เนื่องจากภาพลักษณ์บางอย่างอาจเข้าใจได้ง่ายกับผู้คนในพื้นที่เดียวกัน ที่ซึ่งเรากันเคยกับสุนทรียภาพแบบประเพณี แต่สำหรับฉันในฐานะคนนอกที่มีพื้นฐานแตกต่างไป ความสงสัยใคร่รู้ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อค้นหาว่าอะไรคือภาพลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย

ศิลปินไทยหลายคนที่ได้พูดคุยด้วยมักจะอ้างถึงสุนทรียภาพแบบประเพณี เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ หรือสถานการณ์เฉพาะทางสังคมและการเมือง ดังเช่นงานศิลปะภาพเขียนการ์ตูนล้อเลียนนักการเมืองและงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภาษาพื้นถิ่นไทย

ศิลปินนั้นมีความสากลบางประการร่วมกันที่เราสามารถรับรู้และเข้าถึงได้ เนื่องจากความเข้าใจของสื่อแต่ละชนิดช่วยแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมกัน จากพื้นฐานประเพณีวัฒนธรรมแบบเดียวกัน อยู่ร่วมในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์เดียวกัน

หรือเข้าใจสัญลักษณ์ ภาพลักษณ์ต่างๆ ในความหมายเดียวกัน ศิลปะอาจมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสื่อสารกับผู้ชมให้เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ รูปแบบที่เป็นที่รู้จักหรือเข้าใจได้เป็นสิ่งจำเป็น แต่ฉันก็รู้อ่างานศิลปะก็ไม่ใช้ทั้งผู้ชมหรือประเพณีนิยม

แต่ละครั้งของการพบปะพูดคุยกับศิลปินรุ่นใหม่หลายๆ คนเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ฉัน เกิดแนวคิดและรับรู้ถึงคุณภาพงานศิลปะโดยศิลปินไทย รวมถึงเกิดความประทับใจ อัจฉรย์ใจกับศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในเย็นวันหนึ่งที่ห้องพักของฉัน ความประทับใจในผลงานของศิลปินบางคนยังคงวนเวียนอยู่ในหัวของฉัน งานวิดีโออาร์ต ภาพผู้ชายคนหนึ่งสวอปามกีนก้วยเดี่ยวสำเร็จรูป พร้อมๆ ไปกับการคีมเป็บซี่ กระตุ้นให้ ฉันคิดหาซื้อเป็บซี่ในตลาดข้างบ้าน หรือหลังจากนั่งมองงานวิดีโออาร์ต เกี่ยวกับคนเมือง กับภาวะอากกับการบีบรัดในสภาวะแวดล้อมเมือง ทำให้ฉันมองผู้คนที่เดินผ่านไปด้วย มุมมองที่ต่างไป แต่ภาพการแสดงการร่ายรำที่ฉันเห็นในหนังสือพิมพ์หรือตามโปสเตอร์ ต่างๆ ก็กลายเป็นข้อมูลเสริมในมุมมองใหม่ๆ ของฉันกับสภาพแวดล้อมใหม่แห่งนี้ ภาพ บางภาพเล่าเรื่องมากน้อยต่างไป แต่โดยส่วนใหญ่ก็สามารถเข้าถึงได้ผ่านบทสนทนา ที่เกิดขึ้น หลายหลายบทสนทนา ข้อถกเถียงที่ฉันมีกับแซมปี (วิภาช ภูริชานนท์) ผู้ช่วย ของฉันช่วยให้ข้อสงสัยและความเข้าใจถึงที่มาที่ไปของแนวคิดพื้นฐานหลายๆ ประการ ชัดเจนยิ่งขึ้น

สู่จุดมุ่งหมายปลายทางสุดท้ายของเดือน ผ่านการชมผลงานของศิลปิน พบปะพูดคุย กับผู้คน ฉันเลือกศิลปินเจ็ดคนที่ฉันเห็นว่าน่าฟังและสามารถสื่อสารได้ดีกับผู้ชม ทั้ง เจ็ดศิลปินไทยรุ่นใหม่เหล่านี้ฉันเลือกพวกเขาจากผลงานที่สะดุดสายตาและหลุกเข้าไป หมกมุ่นในใจของฉัน อาจจะมีเรียกได้ว่าเป็นการเลือกด้วยเหตุและผล ผ่านภาพประทับใจ ส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากบทสนทนายาระหว่างกัน

นิทรรศการ Brand New ครั้งนี้ฉันขอแนะนำศิลปินไทยรุ่นใหม่เจ็ดคนสู่สาธารณะ ถึงคุณ และมั่นใจว่าพวกเขาจะสะดุดตา หรือประทับใจบางอย่างในใจของคุณ !

On the first day I waited in the garden of one of the many universities I would visit in Thailand during the next month. Filled with anticipation about what I would see I chatted with three artists. I had come to Thailand to choose artists for Brand New, an exhibition that gives seven artists a chance to make their solo debut in public. A vital incentive in a country where an artist's life is far from easy.

During the first meeting questions were already flooding into my mind. What is Thai art? How should I interpret what I see? How can I choose artists who also appeal to the Thai people? The exhibition will, after all, be held in Bangkok and not in my own home ground of Amsterdam. They were questions that I had mulled over before I left, but now they were deeply relevant.

That first day I decided to speak at length with the artists. Images may make sense to you in your own country where you are familiar with the artistic traditions; but here I was an outsider with a different background. So I was desperate to find out more about Thai cultural imagery.

Many of the Thai artists I spoke to referred to an artistic tradition, to history or to a specific political or social situation. For example, I saw works featuring cartoons of politicians and the various dialects of the Thai language.

Art has a certain universal layer of appeal. You recognise it because the imagery of the medium refers to what people have in common. But art stems primarily from a shared tradition, a shared history, a shared symbol or image. Art aims to communicate with the audience. To achieve this, a form of recognition is needed. But I knew neither the tradition nor the audience.

Each meeting with an artist was a valuable reconnaissance exercise. It gave me an idea of the art and of the quality of the work of many Thai artists. During these meetings I not only became enthusiastic about what I saw but also learned a great deal about Thai customs and traditions. In the evening, back in my apartment, the

impressions were often still vibrant in my mind. A video of a man devouring instant noodles and swilling Pepsi prompted me to look for Pepsi in my local supermarket. After watching the videos of city-dwellers constricted by their environment I started seeing passers-by in a different light. But the performance I saw and the collages of dancing figures made from posters also gave an extra boost to my vision of the new environment. Some images more or less spoke for themselves; but most of them only became comprehensible after a dialogue. The many discussions I had with Champ (Vipash Purichanont), the assistant curator, sharpened my vision and enabled me to see elements that had eluded me before.

The ultimate aim of that month in Bangkok, spent looking through portfolios and talking to people, was to select seven artists. I chose what I found intriguing and communicative. Out of all these interesting young Thai artists I picked out the ones that caught my eye and eventually invaded my thoughts. It is a personal choice, the result of many cherished encounters. In Brand New I introduce seven artists to the public, to you, in the firm belief that they will also catch your eye and invade your thoughts !

De eerste dag wachtte ik in de tuin van één van de vele universiteiten die ik in de komende maand in Thailand zou bezoeken. Vol verwachting van wat ik te zien zou krijgen sprak ik die dag drie kunstenaars. Ik was naar Thailand gekomen om kunstenaars te kiezen voor Brand New, een tentoonstelling waarin zeven kunstenaars de kans krijgen hun eerste solotentoonstelling te maken. Een belangrijke stimulans in een land waar het niet altijd gemakkelijk is om als kunstenaar te overleven.

Al in het eerste gesprek speelden er veel vragen door mijn hoofd. Wat is Thaise kunst? Hoe interpreteer ik wat ik te zien zal krijgen? Hoe kan ik kunstenaars kiezen die ook voor de Thai interessant zijn? De tentoonstelling is tenslotte te zien in Bangkok en niet in mijn eigen woonplaats Amsterdam. Het ging om vragen die ik ook al voor mijn vertrek had overwogen, maar nu ter plekke werden ze zeer actueel.

Die eerste dag besloot ik de kunstenaars uitgebreid te spreken. Misschien dat in je eigen land beelden voor zichzelf kunnen spreken omdat je de beeldtradities denkt te kennen, maar hier was ik een buitenstaander met een andere achtergrond. Daarom verlangde ik naar meer kennis van de Thaise (beeld) cultuur.

Veel Thaise kunstenaars die ik sprak verwezen naar een beeldtraditie, naar geschiedenis of juist naar een actuele politieke of maatschappelijke situatie. Ik zag bijvoorbeeld werk waarin cartoons van politici of juist de verschillende dialecten binnen de Thaise taal een rol speelden. Kunst heeft een laag die je universeel zou kunnen noemen, een laag die je herkent omdat de beeldtaal of het medium verwijst naar dat wat gemeenschappelijk is. Maar kunst komt vooral voort uit een gezamenlijke traditie, een gedeelde geschiedenis, een gezamenlijk symbool of beeld. Kunst wil communiceren met de aanwezigen. Hiervoor is een vorm van herkenning van belang, en ik kende de traditie en het beoogde publiek niet.

Alle gesprekken met de kunstenaars waren dierbare verkenningen. Het gaf mij een beeld van de kunst, maar ook van de kwaliteit van het werk van veel Thaise kunstenaars. Het waren gesprekken waarin ik niet alleen enthousiast werd over wat ik zag, maar ook veel leerde over Thaise gewoonten en tradities. 's Avonds in mijn

appartement speelden ze nog vaak door mijn hoofd. Een video van een man die grote hoeveelheden instant noodles opslurpte en tussendoor veel Pepsi dronk, was de aanleiding dat ik in mijn buurtsupermarkt op zoek ging naar Pepsi. Ik ging de mensen in de stad met andere ogen bekijken na het zien van de video's van stedelingen in de beklemming van hun omgeving. Maar ook de performance die ik zag en het werk met de dansende mensen die van posters zijn gemaakt, gaven mijn blik op de nieuwe omgeving een andere impuls. Soms vroeg een beeld om weinig uitleg, maar vaker werd het voor mij pas na een dialoog goed te begrijpen. Ook de vele gesprekken die ik voerde met Champ (Vipash Purichanont), de assistent curator, maakten dat mijn blik scherper werd en dat ik dingen zag die ik daarvoor niet herkende.

Een maand in Bangkok, kijken naar portfolio's en het voeren van gesprekken had uiteindelijk tot doel om zeven kunstenaars te kiezen. Ik koos wat mij intrigeerde en naar mij communiceerde. Uit al die interessante jonge Thaise kunstenaars koos ik wat op mijn netvlies bleef hangen en uiteindelijk mijn gedachten bezette. Het gaat om een persoonlijke keuze; het resultaat van alle dierbare ontmoetingen die ik had. In Brand New leg ik zeven kunstenaars voor aan het publiek, aan u, in de overtuiging dat ze ook uw netvlies en gedachten zullen raken !

Brandnew2008 Artists :

Krit Ngamsom
Naruemon Padsamran
Orawan Arunrak
Prateep Suthathongthai
Supapong Laodheerasiri
Theerawat Maysasitthivit
Wasan Thitisakul

เทคโนโลยีตลาดล่าง จากประสบการณ์ลูกทุ่ง
My Folk Experience of Kinetic Technology

Artist :

Krit Ngamsom

7 - 31 March 2008

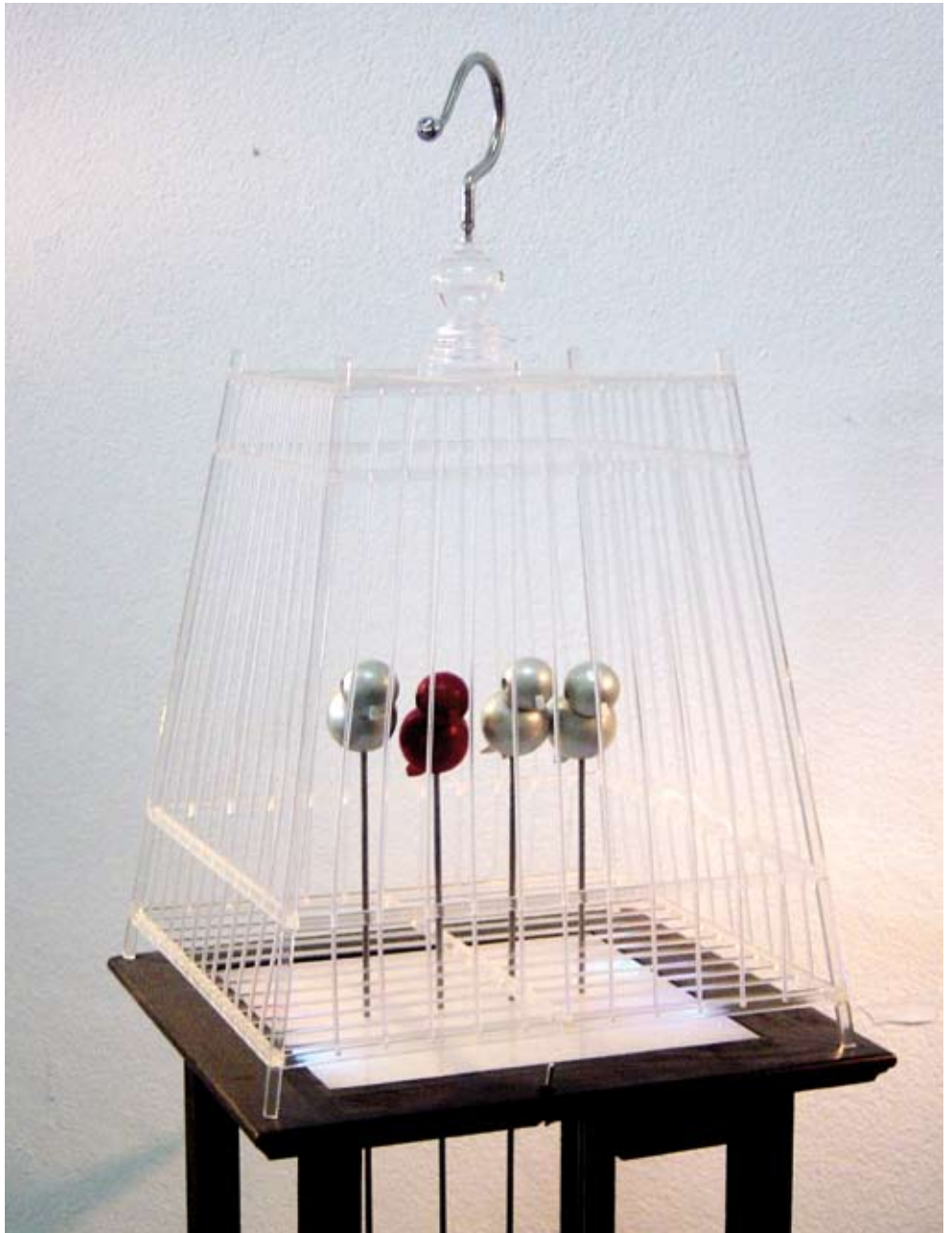
Tadu Contemporary Art

ในแต่ละพื้นที่ของกรุงเทพมหานครนั้นก็ล้วนมีจุดเด่นของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านเมืองเก่าที่เป็นพื้นที่ทางการค้าซึ่งมีการกระจุกตัวกันของอุปกรณ์เฉพาะกลุ่ม จนกลายเป็นพื้นที่ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวผูกกับพื้นที่ทางการค้าอื่นที่มักจะมีร้านรวงหลากหลายประเภทละเล้ากันไป ด้วยความที่มีภูมิหลังเป็น "เด็กต่างจังหวัด" กฤษรัฐสึกประทับใจกับวัสดุสิ่งของที่กระจุกตัวเป็นจำนวนมากในพื้นที่กลางเมืองหลวงแบบที่เขาไม่เคยพบเห็นในสถานที่อื่น เขาพบว่าในแต่ละพื้นที่ก็มีวัสดุที่มีความหลากหลายของ รูปทรง กลไก หน้าที่ และความหมาย ทั้งก่อให้เกิดจินตนาการ เขาจึงนำเอาวัสดุซึ่งได้จากพื้นที่เฉพาะที่เขาประทับใจสร้างเป็นงานประติมากรรมที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของเขาคู่ได้เดินทางไปยังพื้นที่นั้นๆ โดยคาดหวังให้ผลงานของเขาบ่งบอกถึงบริบทของพื้นที่ทางการค้าแห่งนั้นด้วยตัวของมันเอง

Each area of Bangkok has its own uniqueness, especially in the Old City (Rattanakosin Island area), which is the commercial area where some specific goods congregate. It has become an area of unique identity and differs from other commercial areas in which various kinds of shops and goods have coexisted. With his background as a 'country boy,' Krit is impressed by a concentration of numerous goods in the center of the capital city that he has never seen before in other areas. He found that each area has materials with a variety of shapes, mechanism, functions, and meanings that bring about imagination. Therefore, he brings materials from the areas that impressed him to create sculptures expressing his experiences of traveling in such areas. It is expected that his sculptures signify the contexts of those commercial areas.

กลองเพล (พ.ศ. 2551)
Mixed Media

นกแดง (พ.ศ. 2549)
Mixed Media

โคมมีจดา (พ.ศ. 2551)
Mixed Media

ตู้ทองเคลื่อนที่ (พ.ศ. 2549)
Mixed Media

ถ้วยทอง (พ.ศ. 2550)
Mixed Media

พัดลมระบำ (พ.ศ. 2551)
Mixed Media

“ลुकทุ่ง ลุกทุ่ง”

Luk Tung : Thai Flok Life

Artist :

Naruemon Padsamran

19 February - 31 March 2008

Bangkok University Gallery

จากความประทับใจของตนเองต่อการแสดงคอนเสิร์ตลูกทุ่ง นฤมนำเอารูปแบบตัวอักษร และสีสันทันของป้ายโฆษณาคณะเพลงลูกทุ่งที่ตนเป็นผู้เขียนมาเป็นแรงบันดาลใจในการนำเสนอด้วยการนำตัวอักษรจากป้ายเก่า คัดแบ่งแล้วต่อขึ้นใหม่เป็นผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม นามธรรมที่ถ่ายทอด "ท่าทาง" และ "จังหวะ" ของการเต้นอันมีเอกลักษณ์ที่สนุกสนานเร้าใจ ให้กับภาพจิตรกรรมด้วยการแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวรุนแรง ผลงานของเธอแสดงให้เห็นถึงความเป็น "ลูกทุ่ง" หรือตัวตนของวัฒนธรรมดนตรีลูกทุ่งในอีกลักษณะหนึ่งด้วยการเปลี่ยนแปลงบริบทจาก แสง - สี - เสียง ยามค่ำคืนในพื้นที่ภายนอกสู่แสงธรรมชาติ ในพื้นที่สีขาวของหอศิลป์ที่ผู้ชมดูคอนเสิร์ตในความเงียบนี้ นฤมลกำลังนำเสนอคอนเสิร์ต "ลูกทุ่ง" ในรูปแบบของชิ้นงานศิลปะด้วยจิตวิญญาณ "ลูกทุ่ง" ที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

The font styles and colors of the billboards of a Thai folk band by her own design have inspired Naruemon to express her appreciation of Thai folk concerts. Each letter was cut from old billboards and rearranged to become abstract paintings and sculptures, which convey the 'postures' and 'rhythm' of unique dance with lively tempo through aggressive movements. Her works reveal to us the characteristics of the Thai folk music or another identity of the Thai folk culture by changing the context from outdoor light and sound at night to natural light in the white space of the art gallery where the audience can attend the concert in serenity. Naruemon presents the "Thai folk" concert in art form with its unchanged soul.

Luk Tung (Model 1)
Mix Media

Luk Tung (Model 2)
Mix Media

Luk Tung (Drummer)
Mix Media

Luk Tung (Saxophonist)
Mix Media

Supernoyz

ซูเปอร์นอยส์

Artist :

Orawan Arunrak

7 - 31 March 2008

Tadu Contemporary Art

อรวรรณทำงานศิลปะเชิงความคิดเกี่ยวกับสถานะความเป็นเพศหญิงมาอย่างต่อเนื่อง "ซูเปอร์นอยส์" เปรียบเสมือนตัวแทนรูปธรรมของความคิดที่เธอใช้แสดงออกในสิ่งที่เธอเรียกร้องไปสู่สาธารณชน ซูเปอร์นอยส์ปรากฏตัวขึ้นครั้งแรกด้วยพันธกิจในการให้ความช่วยเหลือแก่นมนุษย์เพศหญิงซึ่งดำรงชีวิตอย่างยากลำบากในพื้นที่เมืองโดยขาดผู้คนเหลียวแล ซึ่งฮีโร่สาวคนนี้ก็ได้อะดัมภ์คนสังคมผ่านทางชิ้นงานที่เป็นบันทึกการแสดงให้เห็นถึง "ความสามารถ" ในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์อย่างที่คนธรรมดาสามารถกระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพา "พลัง" เหนือธรรมชาติใด ภารกิจใหม่ของซูเปอร์นอยส์ ในนิทรรศการศิลปะ Brand New 2008 ครั้งนี้ คือการกระตุ้นเตือนให้สาธารณชนโดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นเพศหญิงตระหนักถึงความสำคัญของเพศหญิงที่สามารถเรียกได้อีกชื่อว่า "เพศแม่" รวมไปถึงให้สาธารณชนตระหนักถึงคุณค่าของ "น้ำนม" สิ่งทีหล่อเลี้ยงชีวิตให้เกิดขึ้น

Orawan has continuously worked on the conceptual art on femininity. The "Supernoyz" exhibition is like a concrete representative of her idea, expressing what she has requested from the public. Supernoyz firstly appeared with her mission to help the females with suffering lives in the city that is lack of people's consideration. This heroine has reminded the society by using the recorded video tape that shows humans' 'ability' in helping people that an ordinary person can do without using supernatural 'power'. The new mission of Supernoyz in The Brand New 2008 Exhibition is to stimulate the publics, especially the female teenagers, to realize both the significance of femininity, which can also be called 'maternal gender', and the value of 'breast milk' that nurtures our life.

ไทย ในไทย ในไทย

Thai – in Tai – in Thai

Artist :

Prateep Suthathongthai

6 - 31 March 2008

The Art Center, Chulalongkorn University

ประทีป สุทธาทองไทย นำเสนอเรื่องราวของความเป็น "ไทย" โดยมีแนวคิดจากการตั้งคำถามเกี่ยวกับ "ความเป็นไทย" โดยใช้ประสบการณ์ที่เขาจับวาระเริ่มสอนศิลปะ ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในภาคอีสานของประเทศ ซึ่งนับว่าห่างไกลจากพื้นที่ที่ถูกเรียกว่า "ศูนย์กลาง" ของประเทศพอสมควร และทำให้ประทีปพบว่าประวัติศาสตร์ชาติไทยนั้นดูเหมือนจะไม่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับความหลากหลายทางชาติพันธุ์ของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทางกายภาพประเทศไทย ผลงานวีดีโอของเขาแสดงให้เห็นถึงความอึดอัดเหลือเกินในความเป็นไทย โดยใช้ "ภาษา" และ "สำเนียง" เฉพาะถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคอีสานอย่าง "ผู้ไท" อ่านออกเสียงเอกสารทางประวัติศาสตร์แบบทางการซึ่งเป็นต้นกำเนิดของ "ประวัติศาสตร์ชาติไทย" แบบที่เรารู้จัก กระบวนการแปลความของวาทกรรมที่เต็มไปด้วยช่องว่างและความไม่เสมอเหมือนนี้ กระตุ้นให้เรามองย้อนกลับไปคำนึงถึงความหละหลวมเชิงโครงสร้างของความเป็นไทยใน "ประวัติศาสตร์ชาติไทยฉบับทางการ" ที่ถูกสร้างขึ้นภายใต้กรอบความคิดของความเป็นชาติแบบตะวันตก สำหรับผลงานภาพเขียนสีน้ำมันของประทีปนั้นลอกแบบมาจากปกหนังสือแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นชาติที่ราวกับว่าตัวตนของความเป็นไทยถูกผลิตซ้ำโดยทางการอยู่ตลอดเวลา จนเราเองน่าจะย้อนกลับมาถามว่าแท้จริงแล้ว ตัวคนในตัวเอง ของตัวเอง เป็นไทยในแบบไหนกันแน่ และความเป็นไทยของเรามีที่ว่างให้กับความแตกต่างหรือไม่? ทำยที่สุดแล้วอะไรคือความเป็น "ไทย" ที่ถูกนำมานิยาม

Prateep Suthathongthai presents 'Thainess' by asking questions of 'Thainess'. He uses his experiences gained from his teaching when he started his work at Mahasarakham University, located in the northeastern region of Thailand, which is quite far from the 'center' of the country. At this place, he found that Thai history has no sufficient space for the ethnic diversities of the minority groups who live in some geographical areas of Thailand. His video art represents the uneasiness of Thainess by using dialectal 'language' and 'accent' of 'Phu-Tai', an ethnic group of local people living in the northeastern region, to read out the official historical documents, which are the origin of what we have known as 'A History of Thailand'. The translation process of the discourse that is full of gaps and dissimilarities stimulate the audience to reflect on the structural carelessness of Thainess, indicated in 'An Official History of Thailand'. This historical book was written under the nationalist framework of Western ideology. As for his oil paintings, copied from the cover of a Thai history textbook, they express the creation process of national identity as though the entity of Thainess has been repeatedly reproduced by the government, making us question ourselves - What kind of Thainess really exists in and belongs to our own identity? Does our identity of Thainess have any space for differences? And finally, How is the 'Thainess' has been defined?

คำว่าไท แปลว่าแจ้ง ละกะหา ในผ้าสาชั้นสะกริด
ใช้ช้องดวงอาทิตย์ ละกะช้องพวกอริยะว่าไท่น่า เช่น คำว่าอุไทคือ
อาทิตย์นั้น พระนามพระเจ้าสมันตราชคือ ปะโล้ราชะไนปฐมสมโพ
กะมัวว่า ถัดไท่ แจ็งสืบนำเท่าน้ำดวงพะลัด ซึ่งในผ้าสาอังกริด
ช้องว่ายุปีเต้อ ละกะมาตะคำว่า ไทโยปีตา คือพ้อคองความแจ็ง
คำว่าไทในผ้าสาเจ๊กเคียนว่า เทน คือฟ้า ตงกั้นห้ามกับคำว่าคั้น
คำว่าไทคองเจ๊กเป้ว เป็นเตบ ต่งกับคำอังกริดว่า แกรน ละกะ
เอ๊กเซอเล่น ใช้หน้าค่าน่าม พูเป้นเตบ เส้น ห้องดี ห้องไท่ดี
ห้องเฮ่า ห้องไท่เฮ่า ไท่จื้อ ไท่เจียง บ้างเทอกะใช่เป้นสับผะน้าม
พะเจ้าแผ่นดินต่างชาด เช่นคำว่าไทอังกัก เจ้าแผ่นดินอังกริด
ไท่ฟากัก ปะทำนาทิบดีพะรังเสด ไท่เม่กัก ปะทำนาทิบดี
อะเมริกา ไท่โง้โหล่ชู้กัก พระเจ้าแผ่นดินลัดเซ

ในผ้าสาไท่ กะใช้ช้องเทวะดาละกะชดว่า เทพไท่
เท้าไท่ ช้องพะสงว่า เจ้าไท่ ช้องพูยั้งว่า อ่อนไท่ ออระไท่ ช้องพูมิ
เป้นนี้วะเป้นไท่ ช้องพูมิอดสะละว่าเป้นไท่ ใจคว้ามกะเป้น
แบบนี้

Where are Thais from (2007)
video (4 minutes)

Characteristic of I-san People (2008)
digital print (20" x 30")

Unfinished History (2007-2008)
oil on canvas (12" x 14")

BEAUTIFUL (Bangkok) (กรุงเทพมหานคร)

Artist :

Supapong Laodheerasiri

6 - 31 March 2008

The Art Center, Chulalongkorn University

ความงามกับศิลปะเหมือนจะเป็นของคู่กันเฉกเช่นเดียวกับความงามกับหญิงสาว ศุภพงษ์สนใจเรื่องของความงามโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางของผู้หญิง ที่เขาเห็นว่าเป็นกระบวนการที่เปรียบได้กับการสร้างภาพจิตรกรรม ซึ่งถ้าหากผิวหน้าเป็นเฟรมผ้าใบ เครื่องสำอางคงไม่ต่างจาก "สี" ที่ปาดลงบนผ้าใบ ความงามที่เสริมแต่งด้วย "สีส่น" ของเครื่องสำอางนี้เองสร้างแรงบันดาลใจให้เขาสร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมของ "ความงาม" โดยใช้กระบวนการการสำรวจความนิยมในการใช้เครื่องสำอางของผู้หญิงในพื้นที่เฉพาะต่างๆ แล้วนำเอาความนิยมเกี่ยวกับเรื่องของสีของเครื่องสำอางที่ได้รับความนิยมสูงสุดมาในพื้นที่นั้นๆ มารายลงบนผ้าใบ โดยใช้เครื่องสำอาง 3 ประเภทคือ ลิปสติก บลัชออน และสีทาเล็บ ทำให้งานจิตรกรรมของเขาเกิดขึ้นโดยไม่ได้สร้างสรรค์มาจากความต้องการหรือการกำหนดขึ้นเองของศิลปินทั้งหมด แต่เกิดจากอิทธิพลเชิงปริมาณของบุคคลอื่นๆ รวมอยู่ด้วย ภายใต้กรอบกรรมวิธีของศิลปิน และออกจะแตกต่างจากการใช้เครื่องสำอางของผู้หญิงไปบ้างเนื่องจากเครื่องสำอางเหล่านี้ถูกใช้ในอีกบริบทหนึ่งโดยศิลปินชาย นิทรรศการ Beautiful (กรุงเทพมหานคร) จึงเป็นเสมือนกับรายงานการวิจัยทางสายตาที่ศุภพงษ์ใช้เวลารวม 1 เดือน ทำการสำรวจความนิยมการใช้เครื่องสำอางใน 10 พื้นที่ของกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ทางการศึกษาอย่างเช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือ พื้นที่ทางธุรกิจอย่างสีลม โดยสุ่มศึกษาจากบุคคลในพื้นที่ละ 100 คน แล้วสรุปผลการวิจัยของเขาให้กลายเป็นงานจิตรกรรม

Beauty and arts seem like a pair and so do beauty and women. Supapong is interested in beauty, especially about how women use cosmetics, which he sees as similar to the creation of paintings. If we compare a face with a stretched canvas for painting, cosmetics are similar to 'color' painted on the canvas. The beauty created by the 'color' of cosmetics has inspired him to create paintings of 'beauty' by conducting a survey on the favorite cosmetics of women in different areas. Then, he collected the information of the most favorite color of cosmetics in each area and brought those ideas to paint. Three kinds of cosmetics used in his painting are lipstick, blush-on, and nail polish. As a result, his paintings are not only created by an artist's desire or designation, but also by the quantitative influences of other people under the artist's frame-work. His paintings differ to some extent from the women's use of cosmetics because cosmetics are now used in another context by a male artist. The Beautiful (Bangkok) exhibition seems like a visual research report by Supapong who had been surveying for one month on the favorite cosmetics of women in ten different areas of Bangkok, including such educational areas as Bangkok University and Thammasat University, and such a business area as Silom Road. The artist sampled 100 people in each area. Then, upon concluding his survey results he turned them into his paintings.

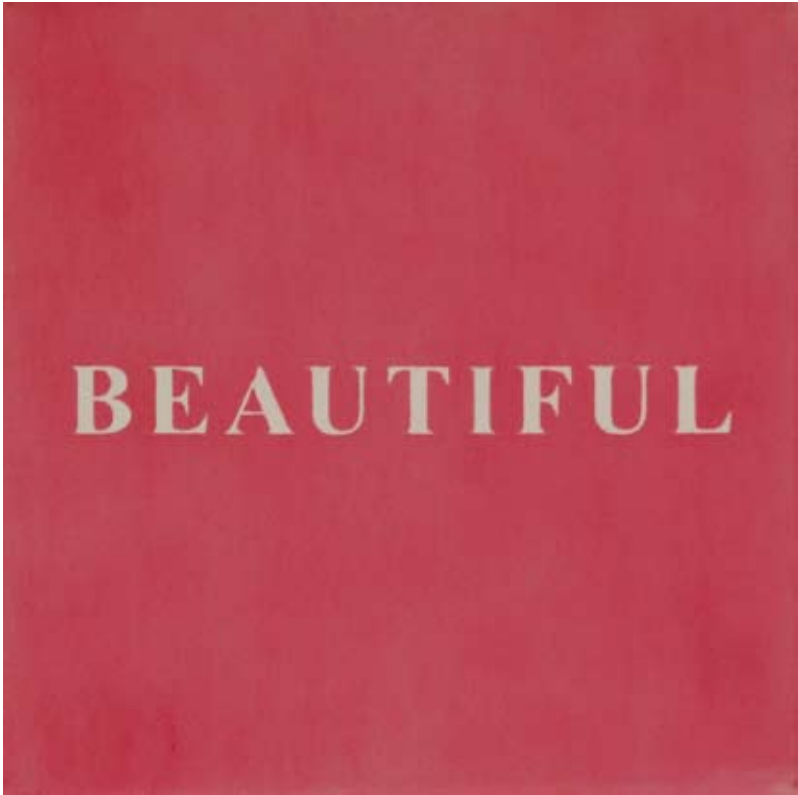

survey at Suan Dusit Rajabhat University, 22 October 2007

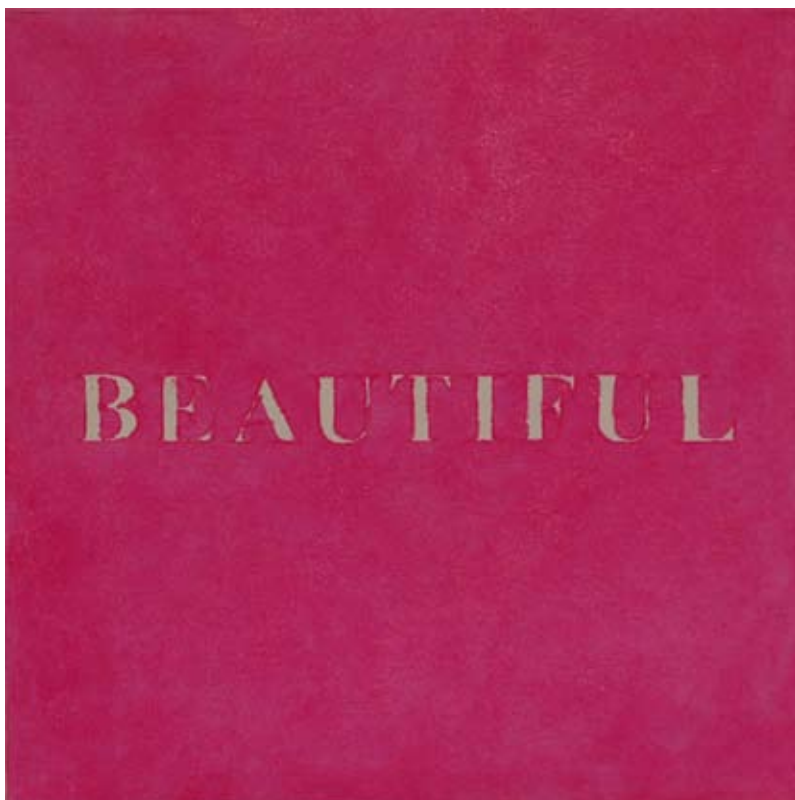

survey at Bangkok University, 3 October 2007

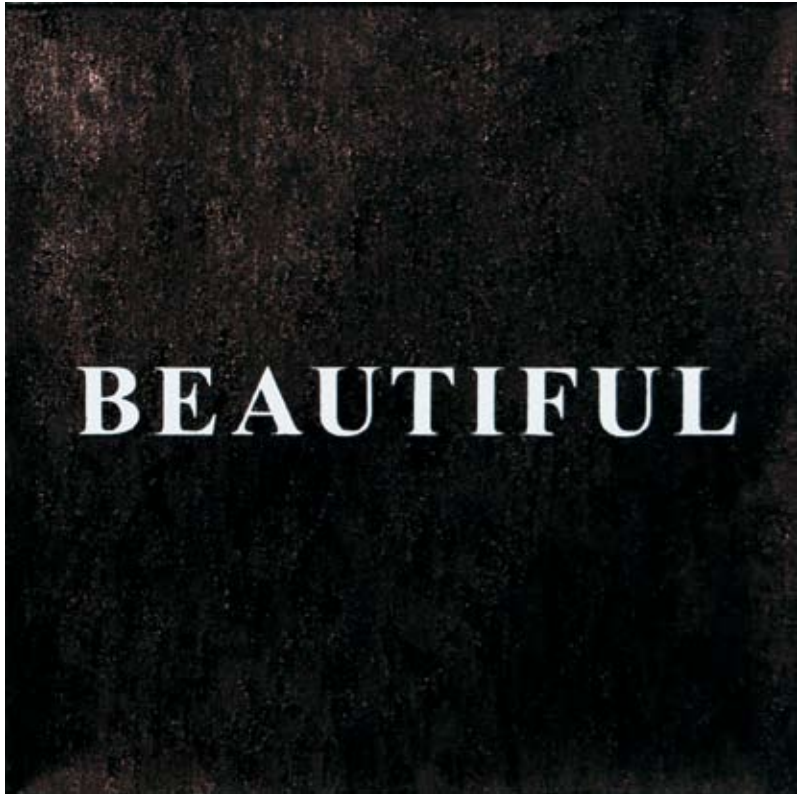

BEAUTIFUL (Suan Dusit Rajabhat University)
blusher on canvas
40 x 40 cm.

BEAUTIFUL (Chulalongkorn University)
lipstick on canvas
40 x 40 cm.

BEAUTIFUL (Ramkhamhaeng)
nail paint on canvas
40 x 40 cm.

BEAUTIFUL (Thammasat University)
nail paint on canvas
40 x 40 cm.

วาทกรรมการจำกัด

Zoom + / -

Artist :

Theerawat Maysasitthivit

February 19 - March 31 2008

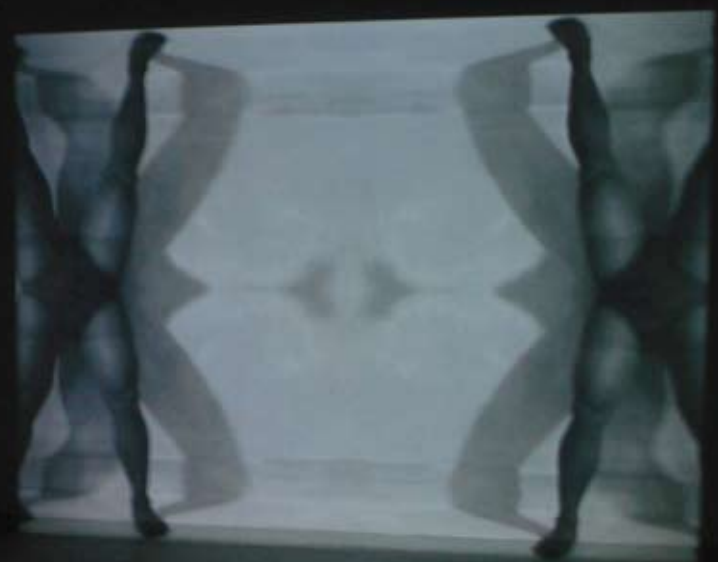
Bangkok University Gallery

ธีรวัฒน์นำเอาความเคลื่อนไหวที่ซ้ำซากตามความเคยชินของผู้คนในเมืองมาผลิตซ้ำ โดยสร้างเป็นวิดีโอภาพเคลื่อนไหวที่แสดงให้เห็นถึงความอึดอัดด้วยความจำกัดของพื้นที่ สร้างความรู้สึกเหนือจริงที่เกิดจากท่วงท่าของอวัยวะและการหายใจที่ถูกนำออกมาขยายความและเพิ่มน้ำหนัก ตัวอย่างเช่น ชิ้นงานที่ชื่อว่า Breathing เป็นการจำลองการสภาวะ "แย่งอากาศกันหายใจ" ของคนเมือง และชิ้นงานอย่าง Heart Beat และ Life Style แสดงให้เห็นถึงวิธีการใช้พื้นที่ขณะที่งานภาพเคลื่อนไหวซึ่งเกิดจากการสะท้อน กลับไป-กลับมา ของท่วงท่าซ้ำๆ กับการสร้างภาพของสิ่งที่คล้าย ปศาจ และ ไวรัส ขึ้นมาในงานชิ้นเดียวกัน ความเหนือจริงที่เกิดขึ้นจากกิจวัตรของความเป็นจริงของเมืองเป็นสิ่งที่ธีรวัฒน์มองเห็นและชวนให้คิดถึงและมองลึกลงไปใน "เมือง" ที่เรากันเคยว่าจริงๆ แล้ว "เรา" ก็เป็นหนึ่งในสิ่งที่ธีรวัฒน์หมายถึงรีเปลา่ ?

Theerawat reproduces the repeated movements of people's familiar routine in the city by creating an animation video. This video shows people's uneasiness caused by the limited space, and generates surrealistic images from the movement of their body parts and breathing. Those images are expanded and highlighted. For example, his work, Breathing, simulate the 'breath catching' among city people while the works entitled Heart Beat and Life Style represent how to use space with pictures that look like monsters and viruses. This kind of surrealism generated from the daily routine of the urban reality is captured by Theerawat and reminds us to look deeply into our familiar 'city' and consider whether 'we' are actually one of those things Theerawat means.

DON'T LOOK BACK

Artist :

Wasan Thitisakul

6 - 31 March 2008

The Art Center, Chulalongkorn University

"งาน = แรง x เวลา" เป็นสมการทางฟิสิกส์พื้นฐานซึ่งเรากันเคยในหน้ากระดาษขณะเรียนหนังสือชั้นมัธยมที่หลายคนอาจจะหลงลืมไปแล้ว แต่จะมีสักกี่คนที่ตระหนักถึงผลกระทบที่ "งาน" หรือ "ผลจากการกระทำ" ของเรามีผลต่อบริบทรอบตัวซึ่งเป็นโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนเกินกว่าที่เราจะคาดคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันซึ่งการกระทำก่อให้เกิดผลโดยตรงและผลข้างเคียงได้โดยสะดวกง่ายดาย และในบางครั้งกลับง่ายดายจนเรา "ลืม" นึกถึงผลกระทบไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อมของสิ่งที่เรากระทำเพราะ "เวลา" และ "แรง" ที่ใช้น้อยลงวสันต์สร้างภาพจำลองง่ายๆ ของแนวคิดเช่นนี้ด้วยการจำลองยิงปืนที่เห็นได้ทั่วไปตามงานเทศกาลมาไว้ในพื้นที่ทางศิลปะ และให้ผู้ชมเข้าร่วมสนุกด้วย กระบวนการซื้อขายธรรมชาติที่เป็นตัวแทนของการบริโภค และกระบวนการ "ยิง" ที่เป็นตัวแทนการใช้ทรัพยากรโดยเจตนา กระบวนการเหล่านี้เองเปรียบเสมือนกับการกระทำเล็กๆ ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่เราเองเคยชินและไม่เคยคำนึงถึงผลกระทบที่การกระทำมีต่อความสัมพันธ์ของบริบทรอบข้างจนกว่าจะถูกกระตุ้นให้สังเกตเห็น

“Work = Force x Time” is a basic physics equation with which we are familiar on our exercise during our junior-high school years but many of us might have forgotten. However, only a few people realize the impact our ‘work’ or ‘consequences of actions’ have on our surrounding contexts. Their relationship structure is so complicated that we cannot anticipate. Especially in the current society, actions easily result in both direct effects and side effects. Sometimes, an action can be done so easily that we ‘forget’ to think of its either direct or indirect effects caused by what we did since ‘time’ and ‘force’ are used less and less. Wasan creates a simple model of this idea by simulating a shooting game, that is generally seen during festivals, into an art space, and lets his audience participate. A normal buying and selling process represents consumption where as the shooting process represents people’s intentional use of resources. These processes seem like small actions in our daily life, to which we are accustomed and never realize its impacts on the relationship of surrounding contexts. It has been like this until we are stimulated to notice them.

Sketching details
interactive installation

Curator Profiles

แมรีแอนน์ มาสแลนด์ เป็นภัณฑารักษ์อิสระชาวดัชต์ซึ่งทำงานส่วนใหญ่ในเนเธอร์แลนด์และทวีปยุโรป เธอเริ่มต้นจากการเป็นผู้ประสานงานจัดนิทรรศการให้กับภัณฑารักษ์ Jeanne van Heewijk และ Ine Gevers ในนิทรรศการ "I and the other" จัดในเมืองอัมสเตอร์ดัม ปี ค.ศ. 1994 แมรีแอนน์สนใจความสัมพันธ์ของศิลปะกับสังคมและบริบทภายนอกเป็นหลัก ทำให้เธอจัดนิทรรศการศิลปะที่มีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ภายนอกอย่างเช่น "Water: An Art Walking Route In the Amsterdam Water Dunes" ซึ่งเป็นนิทรรศการศิลปะที่จัดขึ้นในพื้นที่รอบๆ โรงสูบน้ำใต้ดินของสำนักงานประปาใจกลางเมืองอัมสเตอร์ดัม นอกจากนี้ปัจจุบันเธอยังเป็นนักวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปะและสาธารณชนให้กับโครงการ "Blue House" ซึ่งเป็นอาคารทางศิลปะตั้งอยู่ท่ามกลางอาคารที่พักอาศัยของชุมชนเมืองใหม่ Ijburg สำหรับในโครงการ "Brand New 2008" นับเป็นนิทรรศการศิลปะครั้งแรกนอกทวีปยุโรปที่เธอได้รับเชิญเป็นภัณฑารักษ์ผู้คัดเลือกศิลปิน

Marianne Maasland is an Amsterdam-based curator who works in Netherlands and other countries in Europe. In the year 1994, she started working as an exhibition coordinator for Jeanne van Heewijk and Ine Gevers; curators of "I and the other" in Amsterdam. Marianne is mainly interested in relationship between art and society, and the surrounding contexts; she curated public art exhibition in the year 2003 called "Water: An Art Walking Route In The Amsterdam Water Supply Dunes". Marianne is also a researcher in the public art project "Blue House" in Ijburg - an Island containing new residential areas in Amsterdam. Nowadays, she works as a curator of Brand New 2008 art project, which is considered as her primary initial curatorial work outside Europe.

Artists Profiles

กฤช งามสม เริ่มทำงานศิลปะตั้งแต่เป็นนักศึกษาในสาขาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เขาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2547 หลังจากจบการศึกษา กฤชได้มีโอกาสเป็นผู้ช่วยให้กับ สรรเสริญ มิลินทสูต ศิลปินร่วมสมัย ในนิทรรศการ School of Bangkok : who and where are we in this contemporary era และในนิทรรศการ Monologue /Dialogue หอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเป็นผู้ช่วยศิลปินให้กับศิลปินร่วมสมัยรุ่นใหม่ พรทวีศักดิ์ ริมสกุล ในนิทรรศการ 'พอน-ทะ-วี-สัก' ณ 100 ต้นสนแกลเลอรี และล่าสุดเขาเป็นผู้ช่วยให้กับศิลปิน นิพันธ์ โอฟารนิเวศน์ ซึ่งได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนศิลปินร่วมสมัยไทยแสดงงานนิทรรศการ "เชิญคุณก่อน ... ขอหยุดคิด" ในเทศกาลศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 52 ณ เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี ประสบการณ์การทำงานร่วมกับกับศิลปินชั้นนำเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งให้กฤชพัฒนาแนวคิดและปรับปรุงผลงานของคนให้มีรูปแบบที่เฉพาะตัวมากขึ้น ปัจจุบันกฤชกำลังศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Krit Ngamsom has started his art creations since he was an art student majoring in Visual Arts at School of Fine and Applied Arts, Bangkok University. He received a Bachelor's Degree in 2004. After his graduation, he got a chance to be an assistant to Sansern Milindasuta, a contemporary artist, in School of Bangkok : who and where are we in this contemporary era exhibition and Monologue/Dialogue exhibition at Bangkok University Gallery. He was also an assistant to a new generation contemporary artist, Porntaweesak Rimsakul in "Porntaweesak's exhibition" at 100 Tonson Gallery, and he was recently an assistant to Nipan Oranniwesna, who was chosen to represent the Thai contemporary artists to exhibit in "Globalization ... Please Slow Down" at the 52nd La Biennale di Venezia International Art Festival in Venice, Italy. His experiences from working with these leading artists enabled him to develop his concepts and improve his works to become more individualistic. Now, Krit is pursuing his graduate study in Visual Arts at Department of Fine Arts, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

นฤมล บัศสำราญ เป็นคนจังหวัดมหาสารคาม เธอเติบโตขึ้นในครอบครัวที่ทำธุรกิจคณะเพลง ลูกทุ่งซึ่งต้องเดินทางไปแสดงตามที่ต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่เสมอ นฤมลเริ่มค้นหาค้นหาเขียนป้ายโฆษณาและฉากหลังของเวทีคอนเสิร์ตตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยม และด้วยความรักในศิลปะนี้ทำให้เธอตัดสินใจสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการทำศิลปะนิพนธ์ นฤมลได้หวนกลับมาสู่จุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจทางศิลปะของตัวเองอีกครั้ง ด้วยการพัฒนาภาพจิตรกรรมจากแผ่นป้ายโฆษณาคณะลูกทุ่งที่ตนเองเป็นผู้เขียนขึ้นมา หลังจากที่ยังจบการศึกษาแล้วนฤมलयังคงตั้งใจพัฒนาผลงานของตนเองให้กว้างขึ้นไปสู่งานประติมากรรม สำหรับนิทรรศการ **"ลูกทุ่ง ลูกทุ่ง"** นี้เป็นนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเธอในกรุงเทพมหานคร

Naruemon Padsamran was born in Maha Sarakham province. She has grown up in a family who runs a business of a Thai country music band, which usually goes on tour in the northeastern region of Thailand. Naruemon began to paint billboards and backdrops for the concert stages since the time she was in junior high school. Because of her love in this area of art, she decided to continue her undergraduate study at the Faculty of Fine Arts, Mahasarakham University. For the creation of her art thesis, she returned to the origin of her art inspiration, that of creating the Thai country music billboards that she painted. After her graduation, she has always worked on developing and expanding her work into sculptures. **The Luk Tung : Thai Folk Life** exhibition is her first solo exhibition in Bangkok.

อรวรรณ อรุณรักษ์ เกิดและเติบโตที่จังหวัดปราจีนบุรี ก่อนที่จะตัดสินใจเข้ามาศึกษาศิลปะที่ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อรวรรณสนใจในมุมมองเกี่ยวกับสถานะความเป็นแม่ของเพศหญิง เนื่องด้วยประสบการณ์ส่วนตัวที่เธอมีแม่สองคนเป็นจุดกำเนิดผลงานศิลปะชิ้นแรกที่มีชื่อว่า "Venus is My Mother's Name" ต่อมาไม่นานอรวรรณปรับเปลี่ยนเทคนิคการทำงานจากสื่อภาพพิมพ์ไปสู่งานสื่อแสดงสด เนื่องจากเล็งเห็นว่ารูปแบบการทำงานในลักษณะของสื่อแสดงสดสามารถเข้าถึงสาธารณชนได้ดีกว่าทั้งในแง่กระบวนการทำงานและผลงานบันทึกการแสดงสดของอรวรรณได้รับคัดเลือกเข้าร่วมแสดงในนิทรรศการ Project Zero Experience art exhibition ที่ศูนย์การค้า Central World กรุงเทพฯ และเข้าร่วมแสดงในนิทรรศการ Experimental Video Art4 Exhibition ผลงานของเธอยังได้รับคัดเลือกไปแสดงในค่าย Fuse Camp ครั้งที่ 6 "ผู้หญิงหยุด ความรุนแรง" จากการสนับสนุนของมูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.) ปัจจุบันอรวรรณเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Orawan Arunrak was born and grew up in Prachinburi province. Later, she decided to study at Department of Fine Arts, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang. Orawan has been interested in the females' perspective of the maternity status. Her personal experience of having two mothers inspired her to create her first art work entitled "Venus is My Mother's Name". Shortly afterwards, she changed her technique from printing to performance because she believes that art performance can better reach the public both in the working process and art works itself. Her performances were selected to join in the Project Zero Experience Art Exhibition at Central World Plaza, Bangkok, and in the Experimental Video Art4 Exhibition. Her works were also selected for the 6th Fuse Camp : "Stop Violence Against Women," supported by The Women's Health Advocacy Foundation. Orawan is currently an undergraduate student at Department of Fine Arts, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

ประทีป สุธาทองไทย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตรกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง เมื่อปี พ.ศ. 2544 จากนั้นเปลี่ยนมาใช้ภาพถ่ายเป็นสื่อในการทำงานศิลปะที่มักจะแสดงถึงกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในตัวเองระหว่างที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร ในช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2549 ผลงานของเขาได้รับคัดเลือกเข้าร่วมแสดงในเทศกาลเดือนแห่งการถ่ายภาพกรุงเทพฯ ครั้งที่ 2 (พ.ศ.2547), ครั้งที่ 3 (พ.ศ.2549) ต่อมาได้ขยายขอบเขตการทำงานในด้านภาพเคลื่อนไหว และได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดงงานในนิทรรศการศิลปะร่วมสมัยสำคัญหลายครั้ง ตัวอย่างเช่น The Suspended Moment (ห้วงเวลาที่หยุดนิ่ง) ในปี พ.ศ. 2549 และได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวด Asian New Media Art Competition ในปี พ.ศ. 2550 ณ ประเทศอินโดนีเซีย นอกจากนี้ผลงานภาพเคลื่อนไหวของประทีปยังได้รับการคัดเลือกจัดแสดงหลากหลายประเทศทั่วโลก อาทิเช่น สิงคโปร์ ไช่เฉิงไค ออสเตรเลีย และฝรั่งเศส ปัจจุบันประทีปทำงานและสอนศิลปะ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Prateep Suthathongthai graduated with a Bachelor's degree in painting from Rajamangala University of Technology, Rattanakosin Pohchang Campus in 2001. While he was studying for his Master's degree at Silpakorn University, he changed his technique to the use of photography as a medium for his art creations, which shows more the process of self-creation. During 2003-2006, his works were selected for the exhibitions: the Month of Photography Bangkok 2 (2004) and the Month of Photography Bangkok 3 (2006). Later, Prateep expanded the area of his work into animation and was selected to display his work in major contemporary art exhibitions several times. For instance, his work was presented in The Suspended Moment exhibition in 2006, and won the Asian New Media Art Competition 2007 in Indonesia. In addition, his animations have been selected to be displayed in various countries around the world such as Singapore, Iceland, Australia, and France. Prateep is currently working in art and teaching art at Faculty of Fine Arts, Mahasarakham University.

ศุภพงศ์ เหล่าธีรศิริ จบการศึกษาชั้นมัธยมจากจังหวัดเชียงราย ด้วยความสนใจในศิลปะร่วมสมัย ทำให้ศุภพงศ์ตัดสินใจสมัครเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีที่คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาขาจิตรกรรม แม้ว่ามักจะมีการกล่าวถึงจิตรกรรมในฐานะที่เป็นสื่อเก่า แต่สำหรับศุภพงศ์แล้ว เขากลับมีความสนใจที่จะนำกระบวนการทำงานจิตรกรรมมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับร่วมสมัย ด้วยกรรมวิธีใหม่โดยทดลองเปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีส่วนช่วย หรือส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมของเขาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการชักชวนอาสาสมัครหรือใช้กระบวนการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยส่วนใหญ่งานศิลปะกรรมของเขานั้นจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการตั้งคำถามเกี่ยวกับความงามและสุนทรียภาพ แต่ด้วยความสนใจในประเด็นต่างๆ ของโลกร่วมสมัยทำให้เขาสร้างสรรค์งานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม เช่น สภาวะโลกร้อน เข้าร่วมจัดแสดงในนิทรรศการศิลปะ Green and Blue Exhibition ณ อ่างแก้ว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อมาเขาเข้าร่วมแสดงศิลปะสื่อแสดงสดในงานสัมมนา *โลกร้อน วิกฤติที่มีโอกาส* ณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผลงานภาพจิตรกรรมของศุภพงศ์ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมจัดแสดงในนิทรรศการต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่อย่างสม่ำเสมอ ปัจจุบันศุภพงศ์ยังคงศึกษาวิชาศิลปะ ที่คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Supapong Laodheerasiri finished high school from Chiang Rai province. Due to his interest in visual arts, he continued his undergraduate study in Paintings at Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University. Although it has been said that painting is an old-fashioned medium, Supapong is interested in adapting the painting process to work with contemporariness by using his methods. He allows others to help or participate with him in creating his paintings in terms of inviting volunteers or applies his data collection procedure for field work. Most of his art works involve the questioning of beauty and aesthetics. Nevertheless, his interest in contemporary issues of the world inspired him to create works which content is related to environment, such as global warming. Supapong participated in the Green and Blue Exhibition at Ang Kaeo, Chiang Mai University. Moreover, he participated in a live performance of art in the seminar on Global Warming : An Opportunity in Crisis at Faculty of Science, Chiang Mai University. Supapong's paintings have been always selected to be displayed at several exhibitions held in Chiang Mai. He is currently studying at Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University.

ธีรวัฒน์ เมฆะสิทธิวิทย์ เกิดและเติบโตที่จังหวัดสมุทรสาคร เขาคัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีด้านศิลปะ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วยประสบการณ์การเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ นี้เองทำให้เขาสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ประสบการณ์จากความเปลี่ยนแปลงระหว่างการเดินทางจากบ้านมาสู่เมืองเป็นประเด็นหลัก ธีรวัฒน์สนใจการทำงานด้านภาพเคลื่อนไหวตั้งแต่ครั้งยังเรียนศิลปะสาขาภาพพิมพ์ ในระดับปริญญาตรี และในที่สุดเขาคัดสินใจทำศิลปะนิพนธ์ ด้วยเทคนิคของภาพเคลื่อนไหว ต่อมาเขาคัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาคอมพิวเตอร์อาร์ต ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต และในปีเดียวกันนั้นเขาได้รับคัดเลือกเข้าแสดงงานในโครงการ The 2nd National Education Leaders Forum, in Search of Excellence in Education "World Didac Asia" Exhibition ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในปี พ.ศ. 2550 การแสดงงานครั้งนี้มีส่วนสำคัญในการพัฒนางานของเขาทั้งทางด้านความคิดและเทคนิคการผลิตผลงานปัจจุบัน

Theerawat Maysasitthivit was born and grew up in Samut Sakhon province. He decided to continue his undergraduate study at the Department of Fine Arts, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang. His experience while he was studying in Bangkok allowed him to create his works of which the main theme derives from his experience of moving from his home town to the big city. Theerawat has been interested in working in animation during his undergraduate years when studying printing art. He finally decided to make his art thesis in using animation techniques, and then furthered his Master's degree study in computer arts at the Faculty of Fine and Applied Arts, Rangsit University in 2007, the same year he was selected to exhibit his work in The 2nd National Education Leaders Forum, in Search of Excellence in Education "World Didac Asia" Exhibition at the Queen Sirikit National Convention Center. This exhibition significantly influenced his current works in terms of both ideas and production techniques.

วสันต์ ฐิติสกุล ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมแสดงงานศิลปะหลายครั้งตั้งแต่ยังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หลังจากจบการศึกษาเขาได้รับคัดเลือกเป็นผู้เข้ารอบสุดท้ายของโครงการ Young Thai Artist Awards 2004 จัดโดยมูลนิธิซีเมนต์ไทย ด้วยความที่วสันต์เป็นคนสนใจสื่อใหม่และชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ทำให้ผลงานของเขาได้รับเลือกเข้าร่วมโครงการระดับประเทศและนานาชาติ "Bangkok Democracy" the 4th Bangkok Experimental Film Festival ณ สวนลุมพินี และนิทรรศการเดือนแห่งการถ่ายภาพกรุงเทพ ครั้งที่ 3 ที่ร้านบาร์บาหลี่ ถนนพระอาทิตย์ แม้ว่างานของวสันต์จะมีเนื้อหาที่หลากหลาย แต่ความสนใจส่วนใหญ่อยู่ภายในกรอบของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทำให้ในหลายปีที่ผ่านมาวสันต์ได้นำเสนอผลงานศิลปะที่มีลักษณะของการวิพากษ์วิจารณ์สังคมไทยอยู่หลายชิ้นด้วยกัน ปัจจุบันวสันต์กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Wasan Thitisakul has been selected to exhibit his art works several times since he was studying in Visual Arts at School of Fine and Applied Arts, Bangkok University. After graduation, he was chosen as one of the finalists of the Young Thai Artist Awards 2004, organized by the Siam Cement Foundation. As Wasan is interested in new media and enjoys experimenting with new things, his art works have been selected to participate in both national and international projects - the "Bangkok Democracy" the 4th Bangkok Experimental Film Festival at Lumpini Park and the Month of Photography in Bangkok 3 at Bar Bali (Phra Athit Road). Although Wasan's works involve a variety of contents, most of his main interests remain under the framework of economic, politics and social contexts. Accordingly, Wasan has been presenting his works for the past years that can be regarded as criticizing Thai society. Wasan is continuing his Master's degree at Department of Fine Arts, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

**คณะกรรมการ
ตัดสิน**

**Selective
Committee**

รองศาสตราจารย์กมล เผ่าสวัสดิ์
อาจารย์พันธ์ โอฬารนิเวศน์
อาจารย์นพไชย อังควัฒนะพงษ์
อาจารย์ปีติวรรณ สมไทย
อาจารย์วุฒิกร คงคา
อาจารย์สุทธิรัตน์ ศุภปริญญา

Assoc. Prof. Kamol Phaosavasdi
Nipan Oranniwesana
Nopchai Ungkawatanapong
Pitiwat Somthai
Wutikorn Kongka
Suthirat Supaparinya

Brandnew Artists

brandnew2003 :

อรินัญชัย รุ่งแจ้ง
ยูรี เกนซากู
พรทวีศักดิ์ ริมสกุล
จิตติวดี วรศรี
ลิเลียน ชุมเคมี
ยิ่งยศ กะตุากุล
บุญศรี ตั้งทรงสิน
สุวิชา สว่าง
ชยาภรณ์ บุนนาค
พิชยะ คุณวัฒน์
กนกพรรณณ อุปโยคิน
สมศักดิ์ คงนระภักดิ์

Arin Rungjang
Yuree Kensaku
PornTaweesak Rimsakul
Jittawadee Warasri
Lilianne Zumkemi
Yingyos Katakul
Boonsri Tangtrongsin
Suwicha Sawang
Chayaporn Bunnak
Pichaya Khunnawat
Kanokpan Uppayokin
Somsak Kongnaphakdee

brandnew2004 :

บุษฎี เหล่ามานะเจริญ
มงคล รัตนภักดิ์
แก้วก้อ ณ เชียงใหม่
สุรโชค แสงธรรมชัย
พูลพุดท้อ ชัยวิชยานนท์
กิตติพงษ์ สุริยทองชื่น
สุทธิรัตน์ ศุภปริญญา
วุฒิชัย บุญธรรม
สมพงษ์ ลีระศิริ
สุคศิริ ปุยอ้อกู่
อุกฤษฏ์ จอมยิ้ม
สุกลักษณ์ ศศิวิจน์โพลีจู

Busadee Laomanachareon
Mongkol Rattanapakdee
Kaekaw Na Chiangmai
Surachok Sangthamchai
Poolphurt Chaivichayanon
Kittipong Suriyathongchuen
Suthirat Supaparinya
Wuttichai Boontham
Sompong Leerasiri
Sudsiri Pui-Ock
Ugrid Jomyim
Supaluk Sasiwatpisit

brandnew2005 :

สถิตย์ ศัสตราศาสตร์
อนุชิต กลิ่นกุหลาบ
ธีรพล หอสง่า
เอกรัฐ เตียวไพบูลย์
อรรถพล ชื่อตรงประเสริฐ
แคทเธอริน โอลสตัน
กิตติรัตน์ สารแดง
ณัฐวุฒิ สิงห์ทอง
ปวีร์รูป ฉายชูเกียรติ

Sathit Sattarasart
Anuchit Klinkulab
Terapon Hosanga
Eakarut Tailpaibul
Auttapon Sutrongprasert
Katherine Olston
Kittirat Sarndang
Natthawut Singthong
Patiroop Chychookiat

brandnew2006 :

อาทิตยา ศรีทองอินทร์
ชูศักดิ์ ศรีขวัญ
อิสรา ปัญจพรมล
อิสรา สมุทรโคจร
เคนทาโร่ ฮิโรกิ
เมธาวี จิราพงษ์
นราทิป มั่งคั่ง
นที มณฑลวิทย์
ป๋อนยูนุช ธรรมรักษ์

Atitaya Srithongin
Chusak Srikwana
Issara Panchapornphol
Issra Samuthkochorn
Kentaro Hiroki
Maethawee Chiraphong
Narathip Mangkang
Nathee Monthonwit
Poonyanuch Thammarak

Thanks to : Wapke Feenstra
Gerdien de Galan
Mary de Bruijn
Mirko de Ponti

Curator : Marianne Maasland
Assistant Curator: Vipash Purichanont

Co-organizers : Bangkok University Gallery (BUG)
The Art Center, Chulalongkorn University
Tadu Contemporary Art

Gallery Directors : Kata Sangkhae
Kamol Phaosavasdi
Apisak Sonjod

Co-ordinator : Chatchadawan Kaewtapaya
Wirin Kendee
Suebsang Sangwachirapiban

Text Translator : Katy van Overzee
c. Kaewtapaya

Graphic Designer : bunyanutsuwannakul

Printed by : Pluspress Co., Ltd. : 1,000 copies

© Catalogue Bangkok University Gallery
© Text Marianne Maasland
© Images Galleries and Artists

More Information

Bangkok University - City Campus
109 Rama 4 Road, Klong-Toei, Bangkok, Thailand 10110
T : +66 2350 3626 F : +66 2350 3679 E : buggallery@bu.ac.th
W : <http://buggallery.bu.ac.th> H : 9.30 am - 6 pm (Tue- Sat)
C : Chatchadawan Kaewtapaya (ข้อมูลารรณ แก้วทะพะยา)

The Art Center,
Chulalongkorn University Center of Academic Resources
Chulalongkorn University, Phayathai, Bangkok, Thailand 10330
T : +66 2218 2965 F : +66 2218 2907 E : chulaart@gmail.com
W : www.car.chula.ac.th/art H : 9 am - 7 pm (Mon - Fri), 9 am - 4 pm (Sat)
C : Suebsang Sangwachirapiban (สืบแสง แสงวัชรภิบาล)

Tadu Contemporary Art 99/2 Barcelona Motor Building
Tianruammitr Road, Huay-Kwang, Bangkok, Thailand 10310
T : +66 2645 2473 E : tadunews@yahoo.com
H : 10.30 am - 6 pm (Mon - Sat)
C : Wirin Kendee (วีริน เคนคี)

